

Sygn. akt II Cz 383/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Grzesik

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Mariola Wojtkiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika T. B.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)P. M., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt Km 1311/12 - postanowienie z dnia 25 lipca 2013 roku o oddaleniu wniosku dłużnika o umorzenie egzekucji z nieruchomości gruntowej o nr KW (...)

przy udziale wierzyciela (...)K.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 05 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt IX Co 5857/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Mariola Wojtkiewicz SSO Małgorzata Grzesik SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt II Cz 383/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 05 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie IX Wydział Egzekucyjny, oddalił skargę (I) oraz na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. polecił Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym (...)w (...)P. M.w sprawie Km 1311/12 dokonania prawidłowego doręczenia dłużnikowi całej dotychczasowej korespondencji w sprawie na adres wskazany przez dłużnika w piśmie z dnia 29 lipca 2013 r., tj. na adres: (...) (...), zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 131 - 147 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej z dniem 3 maja 2012 r. na podstawie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 16 września 2011 r. (Dz. U. z 2011 r., Nr 233, poz. 1381) - tj. bez możliwości doręczenia osobie upoważnionej na podstawie pełnomocnictwa pocztowego do odbioru przesyłek pocztowych, albowiem możliwość doręczenia pełnomocnikowi pocztowemu została wprowadzona z dniem 3 maja 2012 r. na podstawie przepisu art. 139 § 1¹ k.p.c. i odnosi się jedynie do postępowań egzekucyjnych wszczętych po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 16 września 2011 r., tj. po dniu 3 maja 2012 r. (art. 9 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 16 września 2011 r.), zaś niniejsze postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte na podstawie wniosku z dnia 2 grudnia 2012 r., a egzekucja z nieruchomości na wniosek z dnia 12 stycznia 2012 r.

W uzasadnieniu Sąd I instancji podniósł, iż skarga okazała się bezzasadna. Sąd wskazał, iż umorzenie postępowania egzekucyjnego może nastąpić tylko w sytuacjach określonych w przepisach art. 823, 824 i 825 k.p.c. i tylko w sytuacjach przewidzianych w art. 824 i 825 k.p.c. organ egzekucyjny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Według Sądu Rejonowego, w niniejszej sprawie brak jest podstaw do umorzenia niniejszego postępowania egzekucyjnego na podstawie powyżej wskazanych przepisów. W związku z powyższym Komornik postanowieniem z dnia 25 lipca 2013 r. zasadnie oddalił wniosek dłużnika o umorzenie egzekucji z nieruchomości gruntowej o nr KW (...).

Sąd I instancji stwierdził jednak, iż po dokonaniu analizy akt sprawy Km 1311/12 dopatrył się podstaw do wydania Komornikowi z urzędu zarządzenia w trybie art. 759 § 2 k.p.c.

Na powyższe postanowienie dłużnik złożył zażalenie, w którym zaskarżył postanowienie w części tj. co do punktu I i wniósł o jego zmianę poprzez uchylenie go w całości, uwzględnienie skargi dłużnika w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania od wierzyciela na rzecz dłużnika.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, iż jego zdaniem niewątpliwie w przedmiotowym postępowaniu komorniczym nastąpiło naruszenie prawa materialnego. Dodał, iż bezspornym jest, że w aktach sprawy tego postępowania brak jest doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego i skutecznego doręczenia zawiadomień postanowień o dalszych czynnościach.

Skarżący podkreślił, iż w następstwie wadliwego i nieskutecznego doręczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji wraz z dalszymi czynnościami uznać należy, że przedmiotowe postępowanie egzekucyjne nigdy nie zostało skutecznie wszczęte i nie może być prowadzone. Dodał, iż o ile w trakcie prawidłowego postępowania można powtórzyć czynności, o tyle nie można po wszczęciu egzekucji doręczyć powtórnie zawiadomienia o wszczęciu postępowania, co jest niezbędne do właściwego przebiegu postępowania egzekucyjnego. W ocenie skarżącego brak dokonania jakiegokolwiek skutecznej czynności w toku postępowania uzasadnia umorzenie w całości wszystkich czynności komornika, a w konsekwencji także umorzenie postępowania egzekucyjnego.

Skarżący nadmienił przy tym, iż nowe doręczenie nie zmieni stanu faktycznego sprawy, skoro wszystkie czynności są dokonane przed jej skutecznym wszczęciem. Nie jest zaś dopuszczalne legitymizowanie bezprawnych działań komornika (których komornik był świadomy) poprzez ignorowanie zasady *lex retro non agit*.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika okazało się niezasadne.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż Sąd Rejonowy trafnie przyjął, że umorzenie postępowania egzekucyjnego może nastąpić tylko w sytuacjach określonych w przepisach art. 823, 824 i 825 k.p.c. W sprawie egzekucyjnej Km 1311/12 nie zaistniała przyczyna stypizowana w powołanych przepisach, a zatem egzekucja z nieruchomości nr KW (...) nie powinna być umorzona, co Komornik stwierdził oddalając wniosek dłużnika.

Dłużnik w skardze jak i w zażaleniu nie podnosi nawet, że spełniła się którakolwiek z przesłanek prowadzących do umorzenia postępowania. Dłużnik przyczyny umorzenia poszukuje w uchybieniach organu egzekucyjnego. Obowiązujące przepisy jednak nie przewidują umorzenia postępowania na skutek braku doręczenia dłużnikowi na właściwy adres korespondencji. Dodać także należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego nieskuteczne doręczenie korespondencji w sprawie nie powoduje, że egzekucja z nieruchomości nie może się toczyć i podlega umorzeniu.

Nie sposób również podzielić stanowiska skarżącego, iż w niniejszym postępowaniu została naruszona zasada *lex retro non agit*. Bezspornym jest, iż stan prawny jaki powinien być zastosowany w postępowaniu zależy od momentu wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Skoro egzekucja została wszczęta przed wejściem w życie nowych przepisów, postępowanie toczy się wedle przepisów dotychczasowych, o czym rozstrzyga nowela. Sąd Rejonowy prawidłowo zinterpretował przepisy i nie ma potrzeby powielać tego wywodu. Błąd Komornika, który do oceny skuteczności

doręczenia przesyłki pełnomocnikowi pocztowemu zastosował przepisy nowe zamiast przepisy dotychczasowe został wychwycony przez Sąd i naprawiony poleceniem wydanym w trybie przepisu art. 759 § 2 k.p.c. Komornik ma obowiązek dokonać prawidłowych doręczeń. Uchybienie organu egzekucyjnego nie uprawnia jednak do wysnucia poglądu, że egzekucja nie została wszczęta, albo że podlega umorzeniu.

Egzekucję wszczyna wierzyciel składając wniosek o wszczęcie egzekucji wraz z tytułem wykonawczym. Wierzyciel wskazuje na sposoby egzekucji. Tym wskazaniem Komornik jest związany. Na podstawie wniosku wierzyciela, po jego zweryfikowaniu, Komornik wszczyna postępowanie egzekucyjne. O wszczęciu zawiadamia dłużnika. Jeżeli zawiadomienie nie zostanie skutecznie doręczone dłużnikowi, to należy je wysłać ponownie w ramach tego samego postępowania egzekucyjnego, aby czynność komornika korzystała z przymiotu prawomocności. Wadliwość doręczenia nie oznacza, że egzekucja nie została wszczęta. Podobnie jest przy wszczęciu egzekucji z nieruchomości. To komornik wzywając dłużnika do zapłaty długu w ciągu dwóch tygodni, pod rygorem przystąpienia do opisu i oszacowania wszczyna egzekucję z nieruchomości. Egzekucja z nieruchomości zostaje wszczęta z momentem sformułowania wezwania (art. 923 k.p.c.). Brak doręczenia tego wezwania dłużnikowi nie niweczy skutków wszczęcia egzekucji czy też samego zajęcia nieruchomości. Przepis art. 925 k.p.c. przewiduje taką sytuację i stanowi, że nieruchomość jest zajęta w stosunku do dłużnika, któremu nie doręczono wezwania z chwilą dokonania wpisu w księdze wieczystej. Taki wpis nastąpił już ze skutkiem od dnia 10 sierpnia 2012r.

Przepis art. 925 § 2 k.p.c. jest nawet bardziej rygorystyczny i wskazuje, że w stosunku do każdego, kto wiedział o wszczęciu egzekucji, skutki zajęcia nieruchomości postają z chwilą gdy o wszczęciu egzekucji powziął wiadomość, chociażby wezwanie nie zostało jeszcze dłużnikowi wysłane ani wpis w księdze wieczystej nie był jeszcze dokonany. Jasnym jest więc, że skuteczność czynności egzekucyjnych nie zawsze zależy od prawidłowych doręczeń.

Przesyłki kierowane do dłużnika na adres W.(...) S.podejmowała na poczcie K. K. na podstawie pełnomocnictwa pocztowego. Chociaż dłużnik zarówno w skardze, jak w zażaleniu kwestionuje skuteczność doręczeń w taki sposób, to przesyłki nadal wysłał z Polski, na kopertach w miejsce nadawcy wpisuje K. G.8e D.. Do skargi zaś dołącza dokumenty, z których wynika, że zameldowany jest na pobyt stały w S. przy ulicy (...), jednak mieszka w Anglii. W toku postępowania dłużnik nie wskazał gdzie należy dokonywać doręczeń. Wobec braku wskazania doręczeń należy dokonywać w miejscu zamieszkania (art. 135 § 1 k.p.c.). Niemniej z powyższego wynika, że dłużnik akceptuje doręczenia pełnomocnikowi pocztowemu tylko wtedy, gdy jest to dla niego korzystne. W wyniku takiego doręczenia dłużnik dowiedział się o egzekucji z nieruchomości, zatem nawet gdyby zawiodło doręczenie wezwania czy wpis ostrzeżenia w księdze wieczystej, to skutek zajęcia nieruchomości wobec dłużnika jest niewątpliwy.

Podsumowując stwierdzić należy, że nie ma podstaw do umorzenia egzekucji z nieruchomości, zaś wady doręczeń w postępowaniu egzekucyjnym zostaną usunięte przez organ egzekucyjny. Sąd Okręgowy zatem, nie stwierdzając na podstawie do zmiany czy też uchylenia zaskarżonego orzeczenia, w oparciu o przepis art. 385 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie dłużnika.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

- (...)

(...)

(...)

-(...)

(...)

(...)

(...)

(...)